

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 31.7.2012.
COM(2012) 428 final

2012/0205 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko attiecībā uz ātrās reaģēšanas mehānismu pret krāpšanu PVN jomā groza
Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2012. gada izaugsmes pētījumā¹ un tā IV pielikumā ("Uz izaugsmi orientēta nodokļu politika dalībvalstīs un uzlabota nodokļu koordinēšana ES") Komisija ir uzsvērusi nepieciešamību paaugstināt PVN iekasēšanas efektivitāti saistībā ar fiskālo konsolidāciju. Tika norādīts, ka, uzlabojot nodokļu iekasēšanu un efektīvāk apkarojot nodokļu nemaksāšanu, varētu veicināt valsts ieņēmumu pieaugumu.

Ar PVN saistītas krāpšanas shēmas strauji mainās, un dalībvalstīm dažreiz jāsaskaras ar situācijām, kad spēka esošie ES PVN tiesību akti nedod juridisku pamatu novēršanas darbībām, ko tās vēlas veikt.

Līdz šim šādas situācijas ir risinātas vai nu ar grozījumiem Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu² (turpmāk "PVN direktīva"), vai piešķirot individuālas atkāpes dalībvalstīm, pamatojoties uz PVN direktīvas 395. pantu. Šajā pantā pašlaik ir paredzēta iespēja dalībvalstīm saņemt atkāpi, lai apkarotu krāpšanu (vienkāršošana ir cits iespējamais mērķis saskaņā ar šo pantu). Tam ir nepieciešams (pozitīvs) Komisijas priekšlikums, process, kas var ilgt līdz 8 mēnešiem atbilstīgi PVN direktīvas 395. panta 4. punktam, un vienprātīgs Padomes apstiprinājums, kas var radīt papildu kavēšanos.

Abos gadījumos process pēc savas būtības ir lēns un apgrūtināošs salīdzinājumā ar jaunām ātri organizētām krāpnieciskām darbībām starptautiskā līmenī, piemēram, karuseļveida krāpšanu saistībā ar pakalpojumiem, kuri tiek ļoti ātri piegādāti nākamajam tirgotājam (atšķirībā no tradicionālākas krāpšanas saistībā ar precēm). Tāpēc atkāpju piešķiršanas vai PVN direktīvas grozīšanas process var radīt ievērojamus un neatgriezeniskus finanšu zaudējumus. Nesens piemērs ir aplēstais EUR 5 miljardu lielais zaudējums laikposmā no 2008. gada jūnija līdz 2009. gada decembrim saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu tirdzniecību³.

Tāpēc dalībvalstīm var rasties vēlme veikt tūlītējus pasākumus bez atbilstīga juridiskā pamata ES tiesību aktos. Tomēr šī situācija joprojām ir neapmierinoša, jo šos pasākumus – pat tad, ja tie ir piemēroti un samērīgi attiecībā uz krāpšanas situāciju – varētu apstrīdēt tiesā juridiska pamata trūkuma dēļ.

ES PVN sistēmas stabilitātes uzlabošana ir arī viens no galvenajiem mērķiem, kas izklāstīti 2011. gada 6. decembra paziņojumā par PVN nākotni⁴, un pašreizējais priekšlikums ir noteikts kā prioritāra darbība šā mērķa sasniegšanai.

Tāpēc šā priekšlikuma mērķis ir paredzēt tādu procedūru PVN direktīvai, kas ļoti konkrētās situācijās nodrošinātu dalībvalstīm juridisku pamatu veikt tūlītējus pasākumus. Tas tiktu dēvēts par ātrās reaģēšanas mehānismu (turpmāk "ĀRM").

¹ COM(2011) 815, 23.11.2011.

² OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

³ Eiropola 2009. gada 9. decembra paziņojums presei "Krāpšana oglekļa dioksīda kredītvienību jomā rada vairāk nekā 5 miljardu euro zaudējumus Eiropas nodokļu maksātājiem".

⁴ COM(2011) 851 galīgā redakcija.

ĀRM mērķis nav aizstāt pašreizējo atkāpju piešķiršanas sistēmu. Tāpēc tās darbības joma ir saistīta tikai ar tādām masveida un pēkšņām krāpšanu situācijām konkrētā(-s) tautsaimniecības nozarē(-s) konkrētā dalībvalstī, kuras nevar apturēt, izmantojot tradicionālos kontroles un izpildes līdzekļus, un kas radītu neatgriezeniskus zaudējumus.

Tā kā šis jaunais mehānisms radītu pievienoto vērtību tikai tad, ja lēmumus varētu pieņemt daudz ātrāk nekā ar pašreizējām procedūrām, tiek ierosināts, ka Komisija varētu izmantot īstenošanas pilnvaras, kā paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 291. pantā, lai nodrošinātu pareizu PVN direktīvas īstenošanu un lai novērstu zaudējumus budžetā un taisnīgas nodokļu uzlikšanas principu pārkāpšanu.

Lai pieņemtu īstenošanas lēmumus, ar ko attiecīgajai pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij atļauj piemērot krāpšanas apkarošanas atkāpes pasākumu, būtu jāveic pārbaudes procedūra, kura attiecībā uz nodokļu politiku skaidri paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulas (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁵ (turpmāk “Komiteju procedūras regula”), 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta v) punktā un kuras praktiskie un juridiskie aspekti ir izklāstīti minētās regulas 5. pantā.

Saistībā ar šo pantu Komisija pieņemtu tiesību aktus, ko piemēro nekavējoties, pienācīgi pamatotu un steidzamu iemeslu dēļ Komiteju procedūras regulas 8. panta nozīmē. Šī ir ātrākā iespēja nodrošināt juridisko pamatu atkāpes pasākumam, kas jāpiemēro kādā dalībvalstī īsā laikā. Kā minēts iepriekš, uzsvars tiek likts uz ĀRM ārkārtas raksturu, un tas izskaidro mehānisma ierobežoto darbības jomu.

Atkāpjoties no Komiteju procedūras regulas 8. panta 2. punktā paredzētā 6 mēnešu standarta piemērošanas perioda, tiek ierosināts palielināt piemērošanas periodu jebkurai atļaujai, kas sniegta saskaņā ar ĀRM, līdz ne vairāk kā vienam gadam. Tas ļautu dalībvalstīm šajā laikā ievērot standarta procedūru, kas paredzēta saskaņā ar PVN direktīvas 395. pantu, vai īstenot citus krāpšanas apkarošanas pasākumus, kuriem nav nepieciešama atkāpe.

Saskaņā ar Komiteju procedūras regulas 8. panta 3. punktu akts būtu jāiesniedz attiecīgajai komiteju procedūras komitejai, kas būtu Administratīvās sadarbības pastāvīgā komiteja (ASPK), 14 dienu laikā pēc tā pieņemšanas Komisijā. Komiteju procedūras regulas 3. panta 5. punktā ir paredzēta iespēja pienācīgi pamatotos gadījumos saņemt komitejas atzinumu rakstiskā procedūrā, un Komisija paredz izmantot šo iespēju, lai iespējami paātrinātu procedūru. Dalībvalsts nevarēs pēc pieprasījuma izbeigt rakstisko procedūru, lai sasauktu sanāksmi, kā tas ir atļauts saskaņā ar Komiteju procedūras regulas 3. panta 5. punkta otro daļu, jo tas ievērojami palēninātu visu procedūru. Jāsaprot, ka, ja komiteja sniedz negatīvu atzinumu, Komisijai ir nekavējoties jāatceļ atkāpe saskaņā ar Komiteju procedūras regulas 8. panta 3. punktu.

Attiecībā uz tādu atkāpju saturu, kuras varētu atļaut saskaņā ar ĀRM, tiek ierosināts izstrādāt krāpšanas apkarošanas pasākumu sarakstu un vienoties par to, jo, kad tiks iesniegts pieprasījums saskaņā ar ĀRM, būs maz vai vispār nebūs laika izsmēlošām diskusijām starp dalībvalstīm par krāpšanas apkarošanas pasākumu veidiem. Tas ļaus arī Komisijai strādāt, lielā mērā balstoties uz iepriekš izstrādātiem dokumentiem, tādējādi saīsinot laiku, kas nepieciešams lietas virzībai un tulkojumiem.

⁵ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

Vienīgais krāpšanas apkarošanas pasākums, kas pašlaik ir konkretizēts šajā priekšlikumā, ir t. s. apgrieztā iekasēšanas procedūra, saskaņā ar kuru par PVN samaksu parasti kļūst atbildīgs tas nodokļa maksātājs, kurš saņem preces vai pakalpojumus, nevis to piegādātājs. Ciktāl saņēmēja rīcībā ir pilnīgas nodokļa atskaitīšanas tiesības, viņš uzskaitīs un atskaitīs PVN vienā PVN deklarācijā, un rezultātā izpaliek faktisks maksājums vai atmaksa, tādējādi samazinot krāpšanas iespēju. Šis pasākums, neraugoties uz tā iespējamo vidēja termiņa negatīvu blakusiedarbību, ir izrādījies efektīvs instruments krāpšanas (jo īpaši karuseļveida krāpšanas) apturēšanai, ja tas tiek vērsts uz dažām konkrētām nozarēm.

Citi pasākumi būtu jānosaka Padomei ar vienprātīgu lēmumu, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, lai šie pasākumi būtu noteikti, pirms tos izskata kā daļu no kāda pieprasījuma saskaņā ar ĀRM.

No procedurālā viedokļa dalībvalstīm būtu jānosūta pieprasījums Komisijai par savu nodomu ieviest atkāpes pasākumu, pamatojoties uz ĀRM sistēmu. Būtu sīki jāizskaidro krāpšanas situācijas ārkārtas apstākļi, lai pamatotu ĀRM piemērošanu; Komisija vajadzības gadījumā lūdz sniegt papildu informāciju. Kad ir pieejama visa nepieciešamā informācija, Komisija vai nu atļauj pasākumu, vai informē attiecīgo dalībvalsti par savu atteikumu viena mēneša laikā.

Lai, cik vien iespējams, racionalizētu procesu, dalībvalsts pieprasījums būtu iesniedzams saskaņā ar standarta veidlapu, ko pieņēmusi Komisija un kurā iekļauts iepriekš sagatavotu jautājumu saraksts, kas ļauj ātrāk un vispusīgāk izpētīt un novērtēt krāpšanas situāciju, par kuru ir iesniegts atkāpes pieprasījums. Attiecībā uz savu iekšējo organizāciju Komisija nodrošinās paātrinātu lēmumu pieņemšanas procedūru. Atkāpi piešķirtu pati Komisija, kurai nebūtu jāgaida Padomes lēmums, un tas notiktu pat pirms kompetentās komitejas atzinuma sniegšanas. Turklāt, tā kā lēmums attiektos tikai uz vienu dalībvalsti, to varētu pieņemt, pamatojoties uz tā versiju vienā valodā. Apvienojot visus šos faktorus, vajadzētu būt iespējamam ievērot viena mēneša termiņu pēc tam, kad Komisija ir ieguvusi visu nepieciešamo informāciju.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Sabiedriskā apspriešana par iespējamo ĀRM izmantojumu jau ir notikusi saistībā ar iepriekš minēto paziņojumu par PVN nākotni. Pirms minētās sabiedriskās apspriešanas notika apspriedes ar dalībvalstīm (ar Nodokļu krāpšanas apkarošanas stratēģijas grupas starpniecību), kas apliecina patiesu interesi par šāda mehānisma ieviešanu.

Pašreizējam priekšlikumam galvenokārt ir procedurāls raksturs. Tās mērķis ir steidzamības gadījumos paātrināt dalībvalstīm jau esošo iespēju saņemt atļauju atkāpties no PVN direktīvas noteikumiem. Tāpēc ietekmes novērtējums šajā situācijā nebija atbilstošs. Tikai turpmākiem valsts pasākumiem, kas atļauti saskaņā ar ĀRM (piemēram, tie, kas pašlaik atļauti saskaņā ar 395. pantu), varētu būt noteikta ietekme, bet tā jebkurā gadījumā nevarētu būt ievērojama, ņemot vērā ierobežoto darbības jomu un ilgumu.

Turklāt, tā kā nav zināms, kuros konkrētos un īpašos gadījumos dalībvalsts varētu lūgt uzsākt ĀRM procedūru, nav iespējams noteikt ĀRM iespējamo kvantitatīvo ietekmi salīdzinājumā ar pašreizējo atkāpes procedūru, jo tas acīmredzami vienmēr būtu atkarīgs no konkrētās lietas.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Lai labāk palīdzētu dalībvalstīm to cīņā pret agresīviem krāpšanas veidiem PVN jomā, ierosinātais pasākums papildina procedūru dažu atkāpes pasākumu pieņemšanai, lai nodrošinātu ātrāku un tādējādi atbilstīgāku un efektīvāku reakciju uz šīm parādībām. Tāpēc ar šo priekšlikumu tiek grozīta PVN direktīva.

ES rīcība tiek pamatota ar subsidiaritāti saskaņā ar juridisko pamatu, kas tai ļauj rīkoties netiešo nodokļu jomā atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. pantam. Tiek izmantotas Komisijas īstenošanas pilnvaras saskaņā ar LESD 291. pantu un Komiteju procedūras regulu, kas nosaka, ka pārbaudes procedūra jāizmanto nodokļu jautājumiem. Neatgriezenisku finanšu zaudējumu risks veido pamatojumu tādu tiesību aktu izmantošanai, kas piemērojami nekavējoties. Tādējādi šādu atkāpes pasākumu pieņemšanas procedūra tiks paātrināta.

Iepriekš minētajām pēkšņajām un masveida krāpšanas parādībām ļoti bieži ir starptautiska dimensija (piemēram, tā sauktajai karuseļveida un „pazudušā tirgotāja” krāpšanai). Saskaroties ar jaunām tirdzniecības formām (piemēram, starptautiski tirgojami pakalpojumi), dalībvalstis nespēj individuāli novērst šīs (nemateriālās) krāpšanas shēmas, kurās vienlaikus ir iesaistītas vairākas valstis. Tāpēc krāpšanas apkarošanas mērķi var labāk sasniegt ES līmenī, pieņemot direktīvu, ar kuru dalībvalstīm rada iespēju izņēmuma gadījumos nodrošināt juridisku pamatu atkāpes pasākumam daudz ātrāk, nekā tas pašlaik ir iespējams. Tādējādi direktīva paredz vienīgi to, kas nepieciešams šā mērķa sasniegšanai.

Ierosinātais instruments ir direktīva, jo grozītais tiesību akts ir direktīva, tāpēc neviens cits tiesību akts nebūtu piemērots.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikumam nav negatīvas ietekmes uz ES budžetu.

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko attiecībā uz ātrās reaģēšanas mehānismu pret krāpšanu PVN jomā groza
Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu⁶,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁷,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Krāpšana pievienotās vērtības nodokļa (PVN) jomā rada ievērojamus zaudējumus budžetā un ietekmē konkurences nosacījumus un tādējādi iekšējā tirgus darbību. Nesen izveidojušies specifiski pēkšņas un masveida krāpšanas veidi nodokļu jomā, jo īpaši izmantojot elektroniskus līdzekļus, kas atvieglo ātru nelikumīgu tirdzniecību lielos apmēros.
- (2) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁸ ļauj dalībvalstīm pieprasīt atkāpi no minētās direktīvas, lai nepieļautu noteiktu veidu nodokļa nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļa maksāšanas. Šādas atkāpes piemērošanas atļaušanai nepieciešams Komisijas priekšlikums un tā pieņemšana Padomē. Nesena pieredze liecina, ka atkāpju piešķiršanas process ne vienmēr ir pietiekami elastīgs, lai nodrošinātu tūlītēju un atbilstīgu reakciju uz dalībvalstu pieprasījumiem.
- (3) Lai nodrošinātu taisnīgas nodokļu uzlikšanas principu un Direktīvas 2006/112/EK īstenošanu gadījumos, kad līdzšinējā atkāpes procedūra nav piemērota, ir nepieciešams izveidot jaunu atkāpju piešķiršanas procedūru, ko sauc par "ātrās reaģēšanas mehānismu".

⁶ OV C , , .lpp.

⁷ OV C , , .lpp.

⁸ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

- (4) Lai varētu ātrāk pieņemt vajadzīgās atkāpes un lai nodrošinātu vienādus Direktīvas 2006/112/EK īstenošanas nosacījumus, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras attiecībā uz atļaujas piešķiršanu pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij ieviest atkāpes pasākumus konkrētā saistībā ar ātrās reaģēšanas mehānismu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁹.
- (5) Komisijai būtu jāpieņem īstenošanas akti, ko piemēro nekavējoties, pienācīgi pamatotos gadījumos, kas saistīti ar atļaujas piešķiršanu pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij ieviest atkāpes pasākumus, kad tas nepieciešams nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ. Īstenošanas akti, ko piemēro nekavējoties, ir nepieciešami pēkšņas un masveida krāpšanas gadījumos, kas varētu radīt ievērojamus un neatgriezeniskus zaudējumus.
- (6) Ir nepieciešams pagarināt īstenošanas aktu, ko piemēro nekavējoties, maksimālo derīguma termiņu, lai ļautu attiecīgajai dalībvalstij šajā laikā izveidot pastāvīgākus pasākumus. Tas nodrošinātu, ja nepieciešams, arī pietiekamu laiku atkāpes procedūras piemērošanai, kas paredzēta Direktīvas 2006/112/EK 395. pantā.
- (7) Saņēmēja kā personas, kas ir atbildīga par PVN samaksu, noteikšana (apgrieztā iekasēšana) ir efektīvs pasākums, lai uzreiz apturētu vislabāk pazīstamos nodokļa nemaksāšanas veidus dažās nozarēs. Tomēr, tā kā situācija laika gaitā var mainīties, var rasties nepieciešamība atļaut citus pasākumus. Tādēļ Padomei, ja nepieciešams, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, būtu jānosaka jebkurš cits pasākums, kas ietilpst ātrās reaģēšanas mehānisma darbības jomā. Būtu jānosaka pasākumu veidi, kurus varētu atļaut, lai samazinātu laiku, kas nepieciešams, lai Komisija piešķirtu atļauju piemērot atkāpi.
- (8) Ir nepieciešams arī izveidot standarta veidlapu dalībvalstu pieprasījumiem, lai atvieglotu to izpratni un turpmāku apstrādi. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Direktīvas 2006/112/EK īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras attiecībā uz minēto standarta veidlapu.
- (9) Lai paātrinātu tādu īstenošanas aktu pieņemšanu, kas attiecas uz atļaujas piešķiršanu pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij ieviest atkāpes pasākumus konkrētā saistībā ar ātrās reaģēšanas mehānismu, komitejas priekšsēdētājam būtu jāpiemēro rakstiskā procedūra Regulas (ES) Nr. 182/2011 3. panta 5. punkta nozīmē. Ir jāizslēdz arī iespēja, ka komitejas loceklis pieprasa izbeigt rakstisko procedūru, nepanākot rezultātu.
- (10) Darbības mērķi novērst pēkšņas un masveida krāpšanas parādības PVN jomā, kurām ļoti bieži ir starptautiska dimensija, nevar pietiekami sekmīgi īstenot dalībvalstu līmenī, jo tās nespēj individuāli novērst krāpšanas shēmas, kas saistītas ar jaunām tirdzniecības formām un kurās vienlaikus ir iesaistītas vairākas valstis, un tādējādi, tā kā Savienība spēj nodrošināt ātrāku un tā rezultātā atbilstīgāku un efektīvāku reakciju uz šīm parādībām, tas ir labāk sasniedzams Savienības līmenī, tāpēc tā var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma par Eiropas

⁹ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(11) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2006/112/EK XIII sadaļas 2. nodaļā iekļauj šādu 1.a iedaļu:

“1.a iedaļa

Ātrās reaģēšanas mehānisms pret krāpšanu PVN jomā

395.a pants

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko jebkurai dalībvalstij atļauj ieviest šādus īpašus pasākumus, atkāpjoties no šīs direktīvas, lai apkarotu pēkšņas un masveida nodokļu krāpšanas veidus PVN jomā, kas varētu radīt ievērojamus un neatgriezeniskus finanšu zaudējumus:
 - a) saņēmēja kā personas, kas ir atbildīga par PVN samaksu par preču un pakalpojumu īpašām piegādēm, noteikšana, atkāpjoties no 193. panta, pēc šā panta 2. punktā minētā pieprasījuma iesniegšanas par šādu pasākumu;
 - b) jebkurš cits pasākums, ko noteikusi Padome ar vienprātīgu lēmumu, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu.

Lai izpildītu šā punkta a) apakšpunktu, dalībvalstis īpašajam pasākumam piemēro atbilstīgus kontroles pasākumus attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kas piegādā preces vai pakalpojumus, kuriem piemēro minēto pasākumu.

Īstenošanas aktus, kas minēti šā punkta pirmajā daļā, pieņem saskaņā ar 395.b panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ attiecībā uz atļaujas piešķiršanu pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij ieviest atkāpes pasākumus, kas minēti šā punkta pirmajā daļā, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ko piemēro nekavējoties, saskaņā ar 395.b panta 3. punktā minēto procedūru. Šie akti ir spēkā uz termiņu, kas nepārsniedz vienu gadu.

2. Dalībvalsts, kas vēlas ieviest pasākumu, kā noteikts 1. punktā, nosūta pieprasījumu Komisijai. Dalībvalsts nodrošina to ar informāciju, norādot attiecīgo nozari, krāpšanas veidu un iezīmes, tās pēkšņo un masveida raksturu un tās sekas saistībā ar ievērojamiem un neatgriezeniskiem finanšu zaudējumiem. Ja Komisija uzskata, ka tās rīcībā nav visa vajadzīgā informācija, tā sazinās ar attiecīgo dalībvalsti viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas un norāda, kāda papildu informācija ir nepieciešama.

Tiklīdz Komisijas rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai izvērtētu pieprasījumu, tā viena mēneša laikā vai nu atļauj īpašo pasākumu, vai, ja Komisija iebilst pret pieprasīto pasākumu, informē par to attiecīgo dalībvalsti.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko nosaka standarta veidlapu 2. punkta pirmajā daļā minētās informācijas iesniegšanai. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 395.b panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

395.b pants

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Padomes Regulas (ES) Nr. 904/2010(*) 58. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011(**) nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

Ja komitejas atzinums jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru pārtrauc, nepanākot rezultātu, tikai tad, ja atzinuma sniegšanas termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs.

(*) OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.

(**) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

2. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2013. gada 1. janvārim. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minētos noteikumus.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*